

Zahradník

Rabíndranáth Thákur

Exportováno z Wikizdrojů 19. prosince 2024

Údaje o textu

Titulek: Zahradník
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Původní titulek: The Gardener
Zdroj: THÁKUR, Rabíndranáth. Zahradník. Kladno: Šnajdr, 1917
[Moravská zemská knihovna v Brně](#)
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

RABINDRANATH TAGORE ZAHRADNÍK

PŘELOŽIL [F. BALEJ](#)

NÁKLADEM J. ŠNAJDRA
V Kladně 1917.

PŘELOŽENO Z VYDÁNÍ ANGLICKÉHO Z R. 1913, JEŽ PODLE BENGÁLSKÉHO ORIGINÁLU POŘÍDIL
BÁSNÍK SÁM. VYDÁNÍ ANGLICKÉ JEST VĚNOVÁNO [W. B. YEATSOVI](#).

Předmluva básníková k vydání anglickému.

Básně o lásce a životě, jichž překlady z jazyka bengálského jsou v této knize uveřejněny, byly většinou napsány mnohem dříve, než soubor básní náboženských, obsažených v knize nazvané *Gitándžali*. Překlady nejsou vždy doslovné — jeť tu znění původní někdy zkráceno a jindy přebásněno.

[Rabindranath Tagore.](#)

Obsah

1. Smiluj se, má královno
2. Ach, básníku, večer se blíží
3. Z rána vrhl jsem do moře svou síť
4. Ach, proč postavili můj dům u cesty do města tržního?
5. Není ve mně klidu
6. Krotký pták byl v kleci, svobodný pták byl v lese
7. O matko, mladý princ pojede mimo naše dveře
8. Když lampa u mého lože dohořela
9. Idu-li večer sama na schůzku s milencem
10. Zanech práce, nevěsto. Slyš, přišel host.
11. Pojď, jak jsi; nemař času strojením.
12. Chceš-li být pilna
13. Ničeho jsem nežádal
14. Šel jsem cestou, nevím proč
15. Běžím, jako běží kabar pižmový.
16. Ruce se vinou k rukám
17. Žlutý pták zpívá na jejich stromě
18. Když dvě sestry jdou pro vodu
19. Šla jsi stezkou po říčním břehu
20. Den za dnem on přichází a odchází
21. Proč se mu zlíbilo přijíti k mému prahu?
22. Když šla mimo mne rychlými kroky.
23. Proč tu sedíš a zvoníš si svými náramky?
24. Neskrývej, příteli, tajemství srdce svého!
25. Pojď k nám, jinochu
26. Čeho se mi dostane z ochotných rukou tvých, vezmu
27. Důvěřuj lásce, i když přináší žal
28. Tvé tázavé oči jsou smutny.
29. Povídej mi, můj milý.
30. Jsi oblak večerní, plynoucí po nebi mých snů.
31. Mé srdce, pták houštin
32. Rci mi, je-li to všechno pravda
33. Miluji tě, drahý. Odpusť mi moji lásku.
34. Neodcházej, můj milý, bez mého dovolení
35. Abych tě příliš snadno nepoznal
36. Má drahá, pozdvihni oči své.
37. Chtěla bys, spanilá, dáti věnec z čerstvých květin na mou šíji?
38. Jako loď spouští se na moře

39. Celé jitro se pokouším uvíti věnec
40. Nevěřící úsměv kmitne tvýma očima
41. Toužím mluvití nejhlubšími slovy
42. O šílenče nádherně opilý
43. Nikdy nebudu asketou.
44. Ctihodný pane, odpusťte této dvojici hříšníků
45. Hostům, kteří odcházejí
46. Opustila jsi mne a šla jsi svou cestou
47. Kdyby sis přála, skončím svůj zpěv
48. Vysvobod' mne z pout svých vděků
49. Držím její ruce a tisknu ji ke své hrudi.
50. Má milá, srdce mé touží den a noc po setkání s tebou
51. Dopěj tedy píseň poslední
52. Proč zhasla lampa?
53. Proč mne zahanbuješ pohledem?
54. Kam spěcháš se svým košíkem?
55. Bylo poledne, když jsi odešel.
56. Spolu s mnohými ženami
57. Já utrhl, ó světe, tvůj květ!
58. Jednoho jitra na zahradě přišla ke mně slepá dívka
59. Ó ženo, tys nejen dílo rukou božích
60. Prostřed ruchu a hluku života stojíš
61. Buď pokojno, srdce mé
62. Na soumravné stezce snu
63. Poutníče, musíš odejít?
64. Ztrávil jsem den na prahnoucím horkém písku cesty
65. Jest to opět tvé volání?
66. Potulný šílenec hledal zlatotvorného kamene
67. Nechť si večer přichází pomalými kroky.
68. Nikdo nežije věčně
69. Lovím zlatého jelena
70. Vzpomínám, jak jsem jednoho dne v mládí svém spouštěl ve struze papírový člun
71. Den ještě neminul
72. Dny těžké práce zbudoval jsem chrám
73. Nekonečné bohatství není tvým
74. Ve světa přijímací síni
75. Člověk, jenž chtěl býti asketou
76. Před chrámem konal se trh
77. Dělník a jeho žena z končiny západní
78. Bylo to v máji

- 79. Často se ptávám, kde jsou hranice vzájemného poznání
- 80. Pohledem očí svých
- 81. Proč mi šeptáš tak tichounce do ucha
- 82. Budeme dnes večer hrát hru smrti
- 83. Bydlila na stráni na kraji kukuřičného pole
- 84. Přes zelená a žlutá pole rýžová
- 85. Kdo jsi, čtenáři?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 1
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Služebník.

SMILUJ SE, má královno, nad služebníkem svým!

Královna.

Shromáždění je skončeno a moji služebníci všichni již odešli. Proč přicházíš v tuto pozdní hodinu?

Služebník.

Když jsi s ostatními domluvila, jest čas můj. Přicházím se tázati, jaký úkol zbývá pro tvého služebníka posledního.

Královna.

Čeho očekáváš, když je již příliš pozdě?

Služebník.

Učiň mne zahradníkem svého květného sadu.

Královna.

Jaká to pošetilost!

Služebník.

Zanechám ostatního díla svého. Zahodím v prach své meče a oštěpy. Neposílej mne na vzdálené dvory; nekaž mi podnikati nové výboje. Nýbrž mne učiň zahradníkem svého

květného sadu.

Královna.

Jaké budou povinnosti tvé?

Služebník.

Sloužiti tvým dnům prázdně.

Budu ošetřovati travnatou stezku, kde se z rána procházíš, kde na každém kroku budou nohu tvoji chválou vítati květiny dychtivé zemřítí.

Budu tě houpati na houpačce mezi květy *saptaparny*, kde časná luna večerní bude se prodíratí listím, aby políbila lem roucha tvého.

Naplním vonným olejem lampu, hořící utvého lože, a ozdobím tvoji podnožku krásnými kresbami, masti santalovou a šafránovou.

Královna.

Co bude tvou odměnou ?

Služebník.

Směti držeti tvé malé ruce jako něžná poupata lotusová a navlékati řetízky z květin nad tvé zápěstí; barviti chodidla nohou tvých rudou šťavou lupenů ašokových a slíbatí stopu prachu, jež by tam snad zůstala.

Královna.

Prosby tvé jsou vyslyšeny, služebníče můj, budeš zahradníkem mého květného sadu.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 2
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

„ACH, básníku, večer se blíží, tvůj vlas šediví.

Slyšíš-li ve svém osamělém snění poselství onoho světa?“

„Jest večer,“ řekl básník, „a naslouchám, protože ze vsi by mohl někdo přijít, třeba že je pozdě.

Dávám pozor, nesetkají-li se mladá bloudící srdce, a neprosí-li dva páry dychtivých očí o hudbu, aby přerušila jejich mlčení a mluvila za ně.

Kdo jim bude spřádati vášnivé jejich písně, budu-li já sedět na břehu života a přemítati o smrti a onom světě?

Časná hvězda večerní mizí.

Zář pohřebního ohně zvolna hasne u tiché řeky.

Šakalové vyjí sborem ze dvora opuštěného domu ve světle mdlé lunny.

Přijde-li sem poutník, opustivší domov, aby pozoroval noc a s hlavou sklopenou naslouchal ševelu tmy, kdo mu bude šeptati do ucha tajemství života, budu-li se já, zavra dveře své, chtít vymaniti z pout smrtelných?

Ať si můj vlas šediví.

Jsem ustavičně tak mlád nebo tak stár jako nejmladší a nejstarší z této vesnice.

Někteří mají úsměvy, milé a prosté, a jiní zchytralé mžikání v očích svých.

Někteří mají slzy, jež tryskají za světla denního, a jiní slzy, jež se ukrývají v šeru.

Ti všichni mne potřebují a já nemám času dumat o životě posmrtném.

Jsem stejného věku s každým, co na tom, můj vlas-li šediví?“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Z RÁNA vrhl jsem do moře svou síť.

Vylovil jsem z temné hlubiny věci podivného vzhledu a podivné krásy — některé svítily jako úsměv, jiné se třpytily jako slzy a jiné byly zardělé jako líce nevěstiny.

Když jsem s břemenem dne přišel domů má milá seděla na zahradě, jen tak trhající lupeny květu.

Chvíli jsem váhal a pak položil jí k nohám vše, co jsem byl vylovil, a stál mlčky.

Pohlédla na to a řekla : „Jaké jsou to divné věci? Nevím, k čemu jsou!“

Sklonil jsem hlavu studem a pomyslíl jsem si: „Nebojoval jsem o ně, nekoupil jsem jich na trhu; nehodí se za dar pro ni.“

Pak jsem je celou noc kus po kuse vyhazoval na ulici.

Z rána přišli pocestní; sesbírali je a odnesli do dalekých končin.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 4
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

ACH, proč postavili můj dům u cesty do města tržního?

Zakotvují naplněné lodi své blízko mých stromů.

Přicházejí a odcházejí a putují po své vůli.

Sedím a dívám se na ně; můj čas míjí.

Zapuditi jich nemohu. A tak míjejí moji dnové.

Ve dne v noci kroky jejich zní u mých dveří.

Nadarmo volám: „Neznám vás.“

Někteří z nich jsou známi mým prstům, jiní mým nozdram, krev žil mých zdá se znáti je a někteří jsou známi mým snům.

Zapuditi jich nemohu. Volám je a dím: „Vejdi v můj dům, komu je libo. Ano, vejdi“.

Z rána zvon zvoní ve chrámě.

Přicházejí s košíky v rukou.

Nohy jejich jsou růžové. Světlo časného jitra jest na jejich tvářích.

Zapuditi jich nemohu. Volám je a dím: „Pojďte do mé zahrady trhat květiny. Pojďte sem.“

V poledne gong zní ve bráně paláce.

Nevím, proč zanechávají práce své a prodlévají u mého plotu.

Květiny v jejich vlasech jsou bledé a zvadlé; tóny v jejich flétnách unavené.

Zapuditi jich nemohu. Volám je a dím: „Stín pod mými stromy je chladný. Pojďte přátelé.“

V noci cvrčkové hudou v hájích.

Kdo to přichází pomalu ke dveřím mým a jemně klepe?

Nejasně vidím tvář, slova nedí, ticho nebes je kolkolem.

Zapuditi svého mlčelivého hosta nemohu. Hledím tmou v jeho tvář a hodiny snů míjejí.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 5
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NENÍ ve mně klidu. Žízním po věcech vzdálených.

Duše má vychází, toužíc dotknouti se okraje temné dálky.

Ó Veliká Věčnosti, ó pronikavé volání flétny tvé!

Zapomínám, neustále zapomínám, že nemám křídel k létání, že jsem navždy poután na toto místo.

Jsem dychtivý a bdící, jsem cizincem v cizí zemi.

Tvůj dech přichází ke mně, šeptaje nemožnou naději.

V jazyku tvém srdce mé poznává svůj jazyk vlastní.

Ó Dálko, ó pronikavé volání flétny tvé!

Zapomínám, neustále zapomínám, že neznám cesty, že nemám okřídleného oře.

Není ve mně klidu, jsem poutníkem v srdci svém.

Ve slunné mlze mdlých hodin, jaké to ohromné tvé zjevení vyvstává v blankytu nebeském!

Ó Konci nejdálnější, ó pronikavé volání flétny tvé!

Zapomínám, neustále zapomínám, že se všech stran jsou uzavřeny brány domu, v němž obývám samotén.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 6
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Кротký pták byl v kleci, svobodný pták byl v lese.

Setkali se, když nadešel čas, bylo to určení osudu.

Svobodný pták volá: „Miláčku, poletme do lesa.“

Pták v kleci šeptá: „Pojd sem, žijme oba. v kleci.“

Svobodný pták praví: „Kde je mezi mřížemi místo pro rozpjatá křídla?“

„Ach“, volá pták v kleci, „nevěděl bych na nebi, kde usednouti“.

Svobodný pták volá : „Drahoušku, zapěj písňě lesní.“

Pták v kleci praví: „Usedni mi po boku, naučím tě řeči učených.“

Pták lesní volá: „Ne, ach, ne! Písňím se nelze naučiti.“

Pták v kleci praví: „Běda mi, neznám písňi lesních.“

Jejich láska je mocna touhou, ale nemohou létati křídlo vedle křídla.

Dívají se na sebe mřížemi klece a marno jest jejich přání poznati druh druhá.

Roztoužením třepotají křídly a zpívají: „Miláčku, pojd' blíže!“

Svobodný pták volá : „Nemohu, bojím se zavřených dveří klece.“

Pták v kleci šeptá: „Žel, křídla má jsou bezmocna a mrtva.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 7
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

O matko, mladý princ pojede mimo naše dveře — jak mohu si dnes hleděti práce?

Ukaž mi, jak si mám zaplésti vlasy; řekni mi, jaký si obléci šat.

Proč na mne hledíš tak udiveně, matko?

Vím dobře, že se nepodívá ani jednou do mého okna; vím, že mi v okamžení zmizí s očí; jen zmírající píseň flétny zaletí ke mně z daleka vzlykajíc.

Ale mladý princ pojede mimo naše dveře a chci se na tu chvíli obléci v nejkrásnější roucho své.

O matko, mladý princ jel mimo naše dveře a v jitřním slunci zářil jeho vůz.

Odhrnula jsem závoj s tváře své, strhla jsem rubínový náhrdelník s šíje své a vrhla mu jej do cesty.

Proč na mne hledíš tak udiveně, matko?

Vím dobře, že nezdvihl mého náhrdelníku; vím, že byl rozdrcen pod jeho koly, zanecháváje v prachu rudou skvrnu, a nikdo neví, jaký byl můj dar a komu.

Ale mladý princ jel mimo naše dveře a já hodila klenot se svých prsou na jeho cestu.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 8
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Když lampa u mého lože dohořela, procitla jsem s ranními ptáky.

Usedla jsem u otevřeného okna s čerstvým věncem na rozpuštěných vlasech.

Po cestě v růžové jitřní mlze šel mladý poutník.

Perlový náhrdelník byl na jeho šíji a sluneční paprsky padaly na jeho téměř. Stanul před
mými dveřmi a tázal se mne dychtivě: „Kde ji naleznu?“

Studem jsem nemohla ani říci: „Ona — to jsem já, mladý poutníče, to jsem já.“

Bylo šero a lampa nebyla rozsvícena.

Lhostejně česala jsem si vlasy.

Mladý poutník přijel na svém voze v záři zapadajícího slunce.

Jeho koně měli pěnu u úst a prach byl na jeho šatě.

Sestoupil u mých dveří a ptal se unaveným hlasem: „Kde ji naleznu?“

Studem nemohla jsem ani říci: „Ona — to jsem já, zemdlý poutníče, to jsem já.“

Jest dubnová noc. Lampa hoří v mé komnatě.

Jižní vánek tiše povívá. Hlučný papoušek spí ve své kleci.

Můj živůtek má barvu pavího hrdla a můj plášť je zelený jako mladá tráva.

Sedím na zemi u okna a hledím do opuštěné ulice.

Neustále si šeptám do temné noci: „To jsem já, zoufalý poutníče, to jsem já.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 9
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

JDU-LI večer sama na schůzku s milencem, ptáci nezpívají, vítr se nehýbe, domy po obou stranách ulice stojí mlčky.

Jen kruhy na mých nohou slyšeti při každém kroku a je mi stydno.

Sedím-li na balkoně a čekám, až zavzní jeho kročeje, listí nešelestí na stromech a voda v řece je tichá jako meč na kolenou spící strážce.

Jen mé srdce divě buší – nevím, jak je upokojiti.

Když můj milý přijde a usedne mi po boku, když se mé tělo chvěje a víčka má klesají, noc se tmí, vítr zháší lampu a mraky zakrývají hvězdy závojem.

Jen klenot na mých prsou září a vydává světlo. Nevím, jak jej ukrýti.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 10
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

ZANECH práce, nevěsto. Slyš, přišel host.

Slyšíš, jak tiše otrásá řetízkem, jenž uzavírá naše dveře?

Hleď, aby kruhy na tvých nohou nehřmotily a aby tvůj krok při setkání nebyl příliš kvapný.

Zanech práce, nevěsto, k večeru přišel host.

Ne, není to strašidelný vítr, nevěsto, nelekej se.

Úplněk svítí v noci dubnové; stíny na dvoře jsou krátké; obloha nad námi je jasná.

Zakryj si tvář závojem, nemůžeš-li jinak, vezmi lampu ke dveřím, bojíš-li se.

Ne, není to strašidelný vítr, nevěsto, nelekej se.

Nepromluv na něho, bojíš-li se; staň stranou u dveří, až se s ním setkáš.

Bude-li ti dávatí otázky, chceš-li, můžeš mlčky sklopiti oči své.

Ať tvé náramky nechřestí, až s lampou v ruce jej budeš uváděti.

Nepromluv na něho, bojíš-li se.

Neskončila jsi ještě své práce, nevěsto? Slyš, host přišel.

Nerozžehla jsi lampy ve chlévě?

Nepřipravila jsi obětního košíku pro večerní pobožnost?

Nevetkla jsi si do prostřed svých vlasů červeného znaku štěstí a neoděla se v šat noční?

Ó nevěsto, slyšíš-li, přišel host!

Zanech práce!

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 11
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Pojď, jak jsi; nemař času strojením.

Jsou-li tvé vlasy uvolněny, není-li stezička ve vlasech tvých rovna, nejsou-li stuhý tvého živůtku uvázány, nedbej toho.

Pojď, jak jsi; nemař času strojením.

Pojď rychlými kroky přes travu.

Vezme-li rosa rudku s tvých nohou, povolí-li kruhy zvonků na tvých nohou, vytrousí-li se perly s tvé šňůry, nedbej toho.

Pojď rychlými kroky přes travu.

Vidíš-li mraky, oblohu halící?

Hejna jeřábů vylétají s onoho břehu říčního a vrtošivé nárazy větru ženou se po vřesu.

Poděšený skot běží do svých chlévů ve vsi.

Vidíš-li mraky, oblohu halící?

Marně rozžeháš k ústroji svou lampu, kmitá a hasne ve větru.

Kdo ví, že tvých víček se nedotekla černá lampy? Neboť oči tvé jsou temnější než mraky dešťové.

Marně rozžeháš k ústroji svou lampu — hasne.

Pojď, jak jsi, nemař času strojením.

Není-li pletenec uvit, kdo o to dbá; není-li řetízek v zápěstí sepjat, nech jej tak.

Obloha je zatažena mraky – je pozdě.

Pojd, jak jsi; nemař času strojením.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 12

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

CHCEŠ-LI být pilna a naplniti svůj džbán, pojd', ó pojd' k mému jezeru.

Voda bude se vinout k nohám tvým a šeptati své tajemství.

Stín přicházejícího deště jest na písčitém břehu a mraky visí nízko na modrých obrysech stromů jako těžké vlasy nad tvým obočím.

Znám dobře rytmus tvých kročejů, bijí v srdci mém.

Pojd', ó pojd' k mému jezeru, chceš-li naplniti svůj džbán.

Chceš-li být nečinna a jen tak seděti a nechati svůj džbán plynouti po vodě, pojd', ó pojd' k mému jezeru.

Travnatá stráň je zelená a květin bez počtu.

Tvé myšlenky se roztoulají z tvých očí jako ptáci ze svých hnízd.

Tvůj závoj sveze se ti k nohám.

Pojd', ó pojd' k mému jezeru, chceš-li seděti nečinně.

Chceš-li zanechat hry a pohroužiti se do vody, pojd', ó pojd' k mému jezeru.

Nech modrý svůj plášť ležeti na břehu; modrá voda tě zahalí a ukryje.

Vlny stanou na špičkách, aby ti líbaly šíji a šeptaly ti do ucha.

Pojď, ó pojd' k mému jezeru, chceš-li se pohroužit do vody.

Je-li nutno šílet a vrhnout se ve svou smrt, pojd', ó pojd' k mému jezeru.

Je chladné a hluboké bez míry.

Je temné jako spánek beze snů.

V jeho hlubinách noci a dni jsou jedno a zpěvy jsou mlčením.

Pojď, ó pojd' k mému jezeru, chceš-li se pohroužit ve svou smrt.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 13
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Ničeho jsem nežádal, jen jsem stál na pokraji lesa za stromem.

Únava byla ještě na očích jitra a rosa ve vzduchu.

Ospalá vůně vlhké trávy visela v řídké mlze nad zemí.

Pod banánem dojila jsi krávu svýma rukama, jemnýma a svěžíma jako máslo.

A já tiše stál.

Neříkal jsem ani slova. Jen pták neviděn zpíval z houští. Strom mangový sypal své květy na cestu do vsi a včela za včelou přicházela bzučíc.

Vchod chrámu Šivova vedle rybníka byl otevřen a zbožný lid započal své zpěvy.

S nádobou v klíně dojila jsi krávu.

Já stál s prázdnou konvicí.

Nepřiblížil jsem se k tobě.

Nebe se probudilo zvukem gongu ve chrámě.

Prach zdvihl se na cestě od kopyt hnaného stáda.

Se šplouchajícími vědry na bedrech ženy přicházely od řeky.

Tvé náramky zvonily a pěna kypěla přes džber.

Jitro míjelo a já jsem se k tobě nepřiblížil.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 14
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

ŠEL jsem cestou, nevím proč, když poledne minulo, a sněti bambusové šelestily ve větru.

Skloněné stíny rozpjatými svými pažemi přimykaly se k nohám spěchajícího světla.

Koelové byli unaveni svými písněmi.

Šel jsem cestou, nevím proč.

Chata u vody je zastíněna převislým stromem.

Nějaká žena měla na pilno a kruhy na jejích nohou zněly odkudsi z kouta hudbou.

Stanul jsem před chatou, nevím proč.

Úzká, klikatá cesta vede přes mnohé pole hořčičné a mnohý les mangový.

Vede podle vesnického chrámu a tržiště a říčního přístavu.

Stanul jsem u té chaty, nevím proč.

Byl to před lety den větrného března, kdy šepot jara byl mdlý a květy mangové padaly do prachu.

Zčeřená voda poskakovala a olizovala kovovou nádobu, jež stála na stupni přístavním.

Myslím na ten den větrného března, nevím proč.

Stíny se prohlubují a skot se vrací do svých chlévů.

Světlo na osamělých luzích je šedé a vesničané čekají na břehu na přívozníka.

Pomalu se vracím po stopách svých, aniž vím proč.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 15
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Běžím, jako běží kabar pižmový ve stínu lesa, šílený vlastní svou vůní.

Noc je noc plného máje, vítr je vítr jižní.

Scházím s cesty a chodím, hledám, čeho nemohu nalézt, nalézám, čeho nehledám.

Z mého srdce vychází a tančí obraz mé touhy.

Světlá vidina se míhá.

Chci ji pevně uchopit, uniká mi a svádí mne s cesty.

Hledám, čeho nemohu nalézt, nalézám, čeho nehledám.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 16

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

RUCE se vinou k rukám a oči prodlévají na očích; tak začíná příběh našich srdcí.

Jest měsíčná noc březnová; sladká vůně *henny* je ve vzduchu; má flétna leží na zemi pohozená a tvůj vínek z květin jest nedovit.

Ta láska mezi tebou a mnou je prostá jako píseň.

Tvůj závoj barvy šafránové opíjí oči mé.

Jasmínový věnec, který jsi uvila, zachvívá srdcem mým jako chvála.

Je to hra dávání a zadržování, odhalování a zase zakrývání; trochu úsměvů a trochu ostýchání a trochu sladkého, bezvýznamného odporu.

Ta láska mezi tebou a mnou je prostá jako píseň.

Není v ní tajemství přesahujícího přítomnost; není snahy po nemožnostech; není stínu za půvabem; není tápání v hlubině temnoty.

Ta láska mezi tebou a mnou je prostá jako píseň.

Nezabloudíme ze všech těch slov do věčného mlčení; nevztahujeme rukou svých do prázdna po věcech, na něž není naděje.

Dosti na tom, co dáváme a bereme.

Nerozdrtili jsme radosti do krajnosti, abychom z ní vytlačili víno bolesti.

Ta láska mezi tebou a mnou je prostá jako píseň.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 17

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Žlutý pták zpívá na jejich stromě, až srdce mé tančí veselím.

Oba žijeme v téže vesnici a to je nám ustavičnou radostí.

Její dva beránci chodí se pásti do stínu našich stromů zahradních.

Zatoulají-li se do našeho ječného pole, беру je do náručí.

Jméno naší vsi je Khandžaná, a Andžaná zvou naši řeku.

Mé jméno je známo celé vsi a její jméno je Randžaná.

Jen jedno pole leží mezi námi.

Včely, jež se usadily v našem háji, chodí hledat medu do jejich.

Květy, hozené do vody s jejich schůdků, připlývají po proudu tam, kde my se koupáme.

Košíky sušených květů kusmových přicházejí s jejich polí na náš trh.

Jméno naší vsi je Khandžaná, a Andžaná zvou naši řeku.

Mé jméno je známo celé vsi a její jméno je Randžaná.

Ulička, jež mezi živými ploty se vine k jejich domu, voní z jara květy mangovými.

Když jejich len je zralý ke žni, konopí kvete nám na poli.

Hvězdy, jež se usmívají na jejich chatu, posílají k nám tentýž mžikavý svůj pohled.

Děšť, jenž plní jejich vodojem, obveseluje náš les kadamový.

Jméno naší vsi je Khandžaná a Andžaná zvou naši řeku.

Mé jméno je známo celé vsi a její jméno je Randžaná.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 18

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

KDYŽ dvě sestry jdou pro vodu, přijdou na toto místo a usmívají se.

Jistě vědí, že kdosi stojí za stromy, kdykoli jdou pro vodu.

Dvě sestry si šeptají, když míjejí toto místo.

Jistě uhodly tajemství kohosi, jenž stojí za stromy, kdykoli jdou pro vodu.

Jejich džbány se náhle nahýbají a voda šplýchá, když dojdou na toto místo.

Jistě zvěděly, že buší srdce kohosi, jenž stojí za stromy, kdykoli jdou pro vodu.

Dvě sestry pohlédnou na sebe, když přijdou na toto místo, a usmívají se.

V jejich rychlých kročejích jest smích, plnící zmatkem srdce kohosi, jenž stojí za stromem, kdykoli jsou pro vodu.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 19
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Šla jsi stezkou po říčním břehu a plný džbán byl na tvém boku.

Proč jsi náhle obrátila svou tvář a pohlédla na mne skrze třepetající se závoj?

Zářivý ten pohled z temnoty přišel ke mně jako vítr, jenž znepokojí čeřící se vodu a uletí ke stinnému břehu.

Přišel ke mně jako pták večerní, jenž chvatně přeletí neosvětlenou komnatou od otevřeného okna k otevřenému oknu a zmizí v noci.

Jsi skryta jako hvězda za horami a já jsem poutník na cestě.

Ale proč jsi na chvíli stanula a pohlédla mi v tvář závojem, když jsi šla stezkou po říčním břehu s plným džbánem na boku?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 20
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

DEN za dnem on přichází a odchází.

Jdi a podej mu květinu z mých vlasů, příteli můj.

Bude-li se tě tázati, kdo ji to posílá, prosím tě, neříkej mu mého jména — neboť on jenom přichází a odchází.

Sedí v prachu pod stromem.

Nastel tam květin a listí, aby měl kam usednouti, příteli můj. Jeho oči jsou smutné a přinášejí smutek srdci mému.

Neříká, co má na mysli; jen přichází a odchází.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 21

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Proč se mu, potulnému jinochu, zlíbilo přijíti k mému prahu, když den svítal?

Vcházejíc a vycházejíc, jdu vždycky mimo něho a jeho tvář poutá oči mé.

Nevím, mám-li na něho promluvit či mlčeti. Proč se mu zlíbilo přijíti k mému prahu?

Oblačné noci červencové jsou temné; obloha podzimní je jemně modrá; jarní dnové jsou neklidni jižním větrem.

Spřádá své písně v melodii vždy nové.

Odvracím se od práce a oči mé se plní mlhou. Proč se mu zlíbilo přijíti k mému prahu?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 22
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

KDYŽ šla mimo mne rychlými kroky, dotkl se mne lem jejího roucha.

S neznámého ostrova srdce přišel nenadálý teplý dech jara.

Záchvěv letmého doteku o mne zavadil a hned zmizel jako utržený lupen květu, unášený větrem.

Zasáhl srdce mé jako vzdech jejího těla a šepot jejího srdce.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 23
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Proč tu sedíš a zvoníš si svými náramky pro kratochvíli?

Naplň svůj džbán. Je čas, abys šla domů.

Proč čeříš vodu svými rukama a rozmarně vrháš pohledy na cestu po někom pro kratochvíli?

Naplň svůj džbán a pojď domů.

Jitřní hodiny prchají — temná voda uplývá.

Vlny se smějí a šeptají si pro kratochvíli.

Putující oblaka shromáždila se tamto na pokraji nebe, kde obzor se výší.

Prodlévají a hledí ti do tváře a usmívají se pro kratochvíli.

Naplň svůj džbán a pojď domů.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 24
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NESKRÝVEJ, příteli, tajemství srdce svého!

Rci mi je, jen mně, potají.

Ty, jenž se tak jemně usmíváš, tiše zašeptej, mé srdce tě uslyší, nikoli ucho mé.

Noc je hluboká, dům mlčí, ptačí hnízda jsou zahalena spánkem.

Pověz mi skrze váhající slzy, skrze rozpačité úsměvy, skrze sladký stud a bol tajemství srdce svého.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 25

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

„Pojď k nám, jinochu, pověz nám upřímně, proč je šílenství v očích tvých?“

„Nevím, jaké víno planého máku jsem pil, že je to šílenství v očích mých.“

„Ach, styď se!“

„Nu což, jedni jsou moudří, druzí pošetilí, jedni opatrní, a druzí bezstarostní. Jsou oči, jež se usmívají, a oči, jež pláčou — a šílenství je v očích mých.“

„Jinochu, proč stojíš tak tiše ve stínu stromu?“

„Nohy mé jsou unaveny břemenem srdce mého, a já stojím tiše ve stínu.“

„Ach, styď se!“

„Nu což, jedni jdou svou cestou a druzí prodlévají, jedni jsou svobodní a druzí spoutáni — a mé nohy jsou unaveny břemenem srdce mého.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 26

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

„ČEHO se mi dostane z ochotných rukou tvých, vezmu. Neprosím o nic více.“

„Ano, ano, znám tě, skromný prosebníče, žádáš vše, co člověk má.“

„Budeš-li mítí pro mne pohozený květ, budu jej nositi na srdci.“

„Budou-li to však trny?“

„Snesu je.“

„Ano, ano, znám tě, skromný prosebníče, žádáš vše, co člověk má.“

„Kdybys jen jednou pozdvihla milující oči své na tvář mou, život můj by byl krásným až za smrt.“

„Budou-li to však jen kruté pohledy?“

„Budu je chovati vetknuty v srdci mém.“

„Ano, ano, znám tě, skromný prosebníče, žádáš vše, co člověk má.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 27
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

„Důvěřuj lásce, i když přináší žal. Neuzavírej srdce svého.“

„Ach ne, příteli, slova tvá jsou temná, nerozumím jim.“

„Údělem srdce jest jen, aby se slzou a písní bylo darováno, má milá.“

„Ach ne, příteli, slova tvá jsou temná, nerozumím jim.“

„Radost je křehká jako krůpěj rosy, ještě se směje a již umírá. Ale žal je silný a trvalý. Ať žalná láska bdí v očích tvých.“

„Ach ne, příteli, slova tvá jsou temná, nerozumím jim.“

„Lotus kvete v pohledu slunečním a pozbývá všeho, co má. Nechtěl by zůstatí poupětem ve věčné mlze zimní.“

„Ach ne, příteli, slova tvá jsou temná, nerozumím jim.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 28
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Tvé tázavé oči jsou smutny. Snaží se poznati mé myšlení, jako by měsíc chtěl změřiti hlubinu mořskou.

Odhalil jsem život svůj před očima tvýma od konce ke konci, aniž jsem něco skryl nebo zamlčel. A proto mne neznáš.

Kdyby to byl jen drahokam, rozdrtil bych jej na sto kusů a navlékl je v řetěz, aby zdobil tvou šíji.

Kdyby to byl jen květ, okrouhlý a malý a líbezný, utrhl bych jej s jeho stonku a vetkl ve tvůj vlas.

Ale jest to srdce, má milovaná. Kde jsou jeho břehy a jeho dno?

Ty neznáš hranic tohoto království, a přece jsi jeho královnou.

Kdyby to byl jen okamžik rozkoše, vykvetl by v blahý úsměv, a ty bys jej viděla a ihned porozuměla.

Kdyby to byla toliko bolest, roztála by v jasné slzy, obřezující beze slova nejvnitřnější své tajemství.

Ale jest to láska, má milovaná. Její radost a bolest nemají mezí a její nedostatky a bohatství nemají konce.

Je ti blízko jako tvůj život, ale nikdy jí nemůžeš úplně poznati.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 29
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Povídej mi, můj milý. Říkej mi slovy, co jsi zpíval.

Noc je temná. Hvězdy jsou ztraceny v oblacích. Vítr vzdychá v listí.

Rozpustím si vlasy. Můj modrý plášť mne obestře jako noc. Přitisknu tvou hlavu k
ňadrům svým; a zde ve sladké samotě šeptej o srdci tvém. Zavru oči a budu
poslouchati. Nebudu se ti dívat do tváře.

Až skončíš slova svá, budeme seděti tiše a mlčky. Jen stromy budou ševeriti v dálce.

Noc pobledne. Rozbřeskne se den. Pohlédneme druh druhu do očí a půjdeme každý
svou cestou.

Povídej mi, můj milý. Říkej mi slovy, co jsi zpíval.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 30

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Jsi oblak večerní, plynoucí po nebi mých snů.

Maluji si tě a zpodobuji si tě podle tužeb lásky své.

Jsi má, má, ty Obyvatelko mých nekonečných snů.

Tvé nohy jsou růžové žářem touhy srdce mého, ty Sběratelko žatvy mých písní západu!

Tvé rty jsou hořce sladké chutí mého vína bolesti. Jsi má, má, ty Obyvatelko mých osamělých snů.

Stínem vášně své ztemnil jsem oči tvé, ty Tajemný Hoste hlubiny žasnoucího zraku mého!

Chytil jsem tě, má milá a zahalil sítí hudby své.

Jsi má, má, ty Obyvatelko mých nesmrtných snů!

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 31
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Mé srdce, pták houštin, našlo si své nebe ve tvých očích.

Jsou kolébkou jitra, jsou královstvím hvězd.

Mé písně jsou ztraceny v jejich hlubinách.

Nechť vzlétnu do toho nebe, v jeho osamělou nezměrnost. Ať proniknu jeho oblaky a rozepnu křídla v jeho záři sluneční.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 32
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Rci mi, je-li to všechno pravda, můj milence, rci mi, je-li to všechno pravda.

Když z těchto očí šlehne jejich blesk, temná mračna v prsou tvých odpovídají bouří.

Je-li pravda, že tyto mé rty jsou sladké, jako rozvíjející se poupě první vědomé lásky?

Prodlévají vzpomínky minulých májů v údech mých?

Chvěje se země jako harfa písněmi pod dotekem nohou mých?

Jest tedy pravda, že krůpěje rosy kanou s očí noci, když mne zří, a že světlo jitřní jest rádo, když oblévá tělo mé?

Jest pravda, jest pravda, že tvá láska putovala samotna věky a světy, mne hledajíc?

Že když jsi mne konečně našel, tvoje odvěká touha došla plného pokoje v mém něžném hovoru a v mých očích a rtech a vlnícím se vlase?

Jest tedy pravda, že tajemství Nekonečna jest napsáno na tomto malém čele mém?

Rci mi, můj milence, je-li to všechno pravda.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 33
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

MILUJI tě, drahý. Odpusť mi moji lásku.

Jsem lapena jako pták zbloudivší s cesty.

Když otřes zasáhl srdce mé, ztratilo svůj závoj a bylo nahé. Přikryj je, drahý, soucitem a odpusť mi moji lásku.

Nemůžeš-li mne, drahý, milovati, odpusť mi moji bolest.

Nedívej se na mne úkosem z dáli.

Odkradu se do svého kouta a budu sedět v temnotě.

Oběma rukama zakryji svůj obnažený stud.

Odvrat tvář svou ode mne, drahý, a odpusť mi moji bolest.

Miluješ-li mne, drahý, odpusť mi moji radost.

Je-li mé srdce unášeno proudem štěstí, neusmívej se mé nebezpečné odevzdanosti.

Sedím-li na svém trůně a vládnu tobou tyranstvím lásky své, udílím-li ti horoucně svou přízeň, měj shovnění s mojí pýchou a odpusť mi moji radost.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 34
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NEODCHÁZEJ, můj milý, bez mého dovolení.

Bděla jsem celou noc, a mé oči jsou nyní těžké spánkem.

Bojím se, abych tě neztratila, budu-li spáti.

Neodcházej, můj milý, bez mého dovolení.

Lekám se a vztahuji ruce své po tvém doteku.

Ptám se sama sebe: „Je to sen?“

Kéž bych jen mohl sepnouti tvé nohy se svým srdcem a držeti je pevně ke svým prsům!

Neodcházej, můj milý, bez mého dovolení.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 35
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Abych tě příliš snadno nepoznal, hraješ si se mnou.

Oslepuješ mne blesky smíchu, abys ukryla slzy své.

Znám, znám tvé umění, nikdy neřekneš slova, jež se ti říci chce.

Abych tě nevelebil, unikáš mi tisícerými cestami.

Abych tě nepřehlédl v davu, stojíš stranou.

Znám, znám tvé umění, nikdy nejdeš cestou, kterou se ti jíti chce.

Žádáš více než jiní, a proto jsi ticha.

Hravou bezstarostností unikáš mým darům.

Znám, znám tvé umění, nikdy nevezmeš to, co se ti vzíti chce.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 36
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

ŠEPTAL: „Má drahá, pozdvihni oči své.“

Přísně jsem jej pokárala a řekla jsem : „Odejdi!“ Ale on se nehýbal.

Stál přede mnou a držel obě mé ruce. Řekla jsem: „Opusť mne!“ Ale on nešel.

Přiblížil svoji tvář k mému uchu. Pohlédla jsem na něho a pravila : „Jaká hanba!“ Ale on se nehýbal.

Jeho rty se dotkly mé tváře. Zachvěla jsem se a řekla jsem: „Odvažuješ se příliš mnoho.“ Ale on nepocítil studu.

Vetkl do mých vlasů květinu. Řekla jsem: „Jest to marno!“ Ale on stál nepohnutě.

Vzal věnec s mé šíje a odešel. Já pláči a ptám se srdce svého: „Proč se nenavrací?“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 37
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

CHTĚLA bys, spanilá, dáti věnec z čerstvých květin na mou šíji?

Ale věz, že věnec, který jsem vil, je pro mnohé, pro ty, kdo jsou jen letmo spatřováni nebo sídlí v krajích neobjevených nebo žijí v písních básníků.

Je příliš pozdě žádati srdce mé za své. Byl čas, kdy život můj byl jako poupětem, všechna jeho vůně byla shromážděna v hloubi nitra jeho.

Nyní je rozptýlen daleko široko.

Kdo zná kouzlo, jež jej může zase sebrati a zase uzavříti?

Srdce mé není mým, abych je mohl dáti bytosti jediné, jest dáno mnohým.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 38
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

JAKO loď spouští se na moře, tak, má milá, tvůj básník kdysi vypravil v duchu velikou báseň epickou.

Žel, byl jsem nepozorný, a ona narazila na zvonící kruhy nohou tvých a stihla ji nehoda.

Rozbila se na kousky zpěvů a ležela rozsypána tobě u nohou.

Všechn můj náklad příběhů dávných válek byl zmítán směřícími se vlnami, prosákl slzami a klesl ke dnu.

Ty jsi mi dlužna dáti náhradu za tu ztrátu, má milá.

Ztroskotaly-li moje nároky na slávu posmrtnou, učiň mne nesmrtelným, dokud jsem živ.

A já nebudu ztráty své želeť, aniž ti výčitek činiti.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 39

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

CELÉ jitro se pokouším uvíti věnec, ale květy se vymykají a vypadávají.

Ty tu sedíš, pozorujíc mne potají koutkem svých prosících očí.

Ptej se těch očí, již temně osnují daremnost, či to byla chyba.

Pokouším se zpívatí píseň, ale marně.

Skrytý úsměv chvěje se na tvých rtech; jeho se ptej po příčině mého nezdaru.

Nechť tvé usmívavé rty řeknou pod přísahou, jak můj hlas se ztratil v mlčení jako opilá včela v lotusu.

Jest večer a čas, aby květy semkly své lupeny.

Dovol mi, seděti po tvém boku a uložití svým rtům dílo, jež lze konati v tichosti a v šerém svitu hvězd.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 40
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Nevěřící úsměv kmitne tvýma očima, kdykoli se k tobě přijdu rozloučit.

Učinil jsem to již tolikrát, a proto si myslíš, že se brzy vrátím.

Abych řekl pravdu, mám tutéž pochybnost v mysli.

Nebot jarní dnové vracejí se čas od času; úplněk se rozloučí a přijde opět na návštěvu, květy přicházejí zase a rdí se na větvích rok co rok a já se as také jen loučím, abych se navrátil.

Ale přijmi zatím ten sebeklam; neodmítej ho s nevlídným chvatem.

Pravím-li, že tě opouštím na vždy, přijmi to za pravdu a nech, ať mlha slz na okamžik prohloubí temný okraj očí tvých.

A pak, když přijdu zas, směj se tak škádlivě jak ti libo.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 41
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Toužím mluvití nejhlubšími slovy, která ti mám říci, ale netroufám si, aby ses nesmála.

A proto se směji sám sobě a tříštím své tajemství v žert.

Zlehčuji svou bolest, abys ty tak neučinila.

Toužím povědětí ti nejpravdivější slova, jež ti mám říci; ale netroufám si obávaje se, že bys jim nevěřila.

A proto je zahaluji v nepravdu, říkáje opak toho, co mám na mysli.

Dávám své bolesti zdání pošetilosti, abys ty tak neučinila.

Toužím pronéstí nejvzácnější slova, jež mám pro tebe; ale netroufám si, neboť se bojím, že mi nesplatíš stejnou měnou.

A proto ti dávám tvrdá jména a honosím se svojí hrubou silou.

Ubližuji ti ze strachu, že nikdy nepoznáš bolesti.

Toužím sedětí mlčky u tebe; ale netroufám si, aby mé srdce nepřešlo přes mé rty.

A proto lehce hovořím a žvatlám a skrývám srdce své za slova.

Jsem krutý ke své bolesti, abys ty tak neučinila.

Toužím odejít od tebe; ale netroufám si, abys nepoznala mou zbabělost.

A proto vztyčuji hlavu svou, a bezstarostně přicházím k tobě.

Ustavičné útoky očí tvých věčně oživují bolest mou.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 42
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

O ŠÍLENČE nádherně opilý;

když kopnutím nohy otvíráš své dveře a jsi na ulici za blázna;

když za jednu noc vyprázdníš celý svůj vak a luskáš prsty nad rozumem;

když chodíš podivnými cestami a hraješ si marnými věcmi;

nedbáš rýmu ani smyslu;

když rozpínáš plachty své před bouří a lámeš kormidlo ve dvě,

chci tě, příteli, následovati a opítí se a přijíti ve psí.

Promarnil jsem své dny a noci ve společnosti spolehlivých, moudrých sousedů.

Mnohým věděním sešedivěl mi vlas a mnohým bděním zeslábl mi zrak.

Léta jsem sbíral a hromadil drobty a úlomky věcí:

Rozšlap je a tanči po nich a rozmetej je po všech větrech!

Neboť vím, že nejvyšší moudrost jest opítí se a přijíti ve psí.

Ať zmizí všechny úzkostlivé vrtochy, ať sejdu beznadějně s cesty.

At' přijde vichr divoké závratí a oderve mne od mé kotvy.

Svět jest obydlen výtečníky a pracovníky, užitečnými a řádnými.

Jsou lidé, kteří jsou snadno prvními, a lidé, kteří jdou slušně za nimi.

At' jsou šťastní a dobře se jim vede a mne nechte být v mé bláhové marnosti.

Neboť vím, že konec všech věcí jest opítí se a přijít ve psí.

Klnu si, že tuto chvíli se vzdávám všech nároků na hodnosti lidí slušných.

Odkládám pýchu učenosti a rozeznávání práva a křivdy.

Rozbijí nádobu paměti a vylijí poslední kapku slz.

V pěně jahodově rudého vína vykoupám a rozjasním svůj smích.

Průkaz vážnosti a rozšafnosti schválně roztrhám na kusy.

Vykonám svatý slib býti nicotným, opítí se a přijít ve psí.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 43

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

NIKOLI, přátelé, říkejte si cokoli, nikdy nebudu asketou.

Nikdy nebudu asketou, neučiní-li ona slibu se mnou.

Jest mým pevným rozhodnutím, že nenaleznu-li stinného přístřeší a druha pro své pokání, nestanu se asketou.

Nikoli, přátelé, nikdy neopustím svého krbu a domova a neuchýlím se v samotu lesní, nebude-li zníti veselý smích v jejích ozvučných stínech a nebude-li vláti ve větru lem šafránového pláště; nebude-li její ticho prohloubeno tichými šepoty.

Nikdy nebudu asketou.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 44
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Ctihodný pane, odpusťte této dvojici hříšníků. Jarní větry dují dnes divokými víry, unášejíce prach a mrtvé listí a s nimi jsou všechny vaše nauky ty tam.

Neříkejte, otče, že život je marnost.

Neboť my jsme pro tentokrát učinili příměří se smrtí a jen na několik vonných hodin stali jsme se nesmrtelnými.

I kdyby přišlo vojsko královské a prudce na nás udeřilo, vážně bychom potřásli hlavami a řekli — Bratři, rušíte nás. Je-li vám třeba té hlučné hry, jděte a lomozte si zbraněmi jinde. Neboť jen na několik prchavých hodin stali jsme se nesmrtelnými.

Kdyby přišli přátelé a kupili se kolem nás, pokorně bychom se jim poklonili a řekli bychom — To neobyčejné štěstí působí nám rozpaky. Je sotva dosti místa na nekonečném nebi, kde bydlíme. Neboť jarní květy přicházejí v davech a čilá křídla včel narážejí na sebe. Naše malé nebe, kde bydlíme jen my dva nesmrtelní, je až nemožně těsné.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 45
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Hostům, kteří odcházejí, přej šťastné cesty a setři všechny stopy jejich kročejů.

Na prsa přiviň s úsměvem, co je snadné a prosté a blízké.

Dnes je slavnost vidin, jež nevědí, když umírají.

Tvůj smích buď jen bezvýznamným veselím, jako zákmity světla na vlnách.

Život tvůj ať lehce tančí na ostří času jako rosa na hrotu listu.

Ze strun harfy své vyluzuj rozmarné rytmy chvilkové.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 46

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

OPUSTILA jsi mne a šla jsi svou cestou.

Myslil jsem, že budu pro tebe truchliti a v srdci mém uložím tvůj osamělý obraz, do zlatého zpěvu vetkaný.

Ale žel mého zlého osudu, čas je krátký.

Mládí mizí rok za rokem; jarní dnové prchají; křehké květy umírají bez příčiny, a moudrý člověk mne varuje, že život jest jen kapkou rosy na listě lotusovém.

Mám-li nedbati toho všeho a dívati se ztrnule za ženou, jež se ode mne odvrátila?

To by bylo hrubé a pošetilé, neboť čas je krátký.

Pojďte tedy, mé deštivé noci svou capkající nohou; usmívej se, má zlatá jeseni; pojd', bezstarostný Dubne, kolkolem své polibky rozhazující.

Přicházíte, a ty, a ty též!

Moji drazí, víte, že jsme lidé smrtelní.

Zda jest moudré zničení srdce své pro ženu, jež si srdce své zase vzala? Neboť čas jest krátký.

Jest lahodno seděti v koutě v dumách a psáti verši, že tys můj celý svět.

Jest hrdinské přivinouti k sobě svůj žal a nechtíti se dáti utěšiti.

Ale nová tvář nahlédá mými dveřmi a zdvíhá oči své k očím mým.

Nemohu než setřít si slzy a změnití nápěv písně své.

Neboť čas je krátký.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 47
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

KDYBY sis přála, skončím svůj zpěv.

Znepokojuje-li to srdce tvé, odvrátím oči své od tváře tvé.

Vyrušuje-li tě to na tvé procházce, ustoupím stranou a půjdu jinudy.

Mate-li tě to při vití věnce, vyhnu se tvé osamělé zahradě.

Činí-li to vodu divokou a nevázanou, nepojedu se svou loďkou podle tvého břehu.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 48

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Vysvobod' mne z pout svých vděků, má drahá. Dosti již vína polibků.

Ta mlha těžké vůně dusí srdce mé.

Otevři dveře, učiň místo světlu jitřnímu.

Ztrácím se v tobě, zahalen do řasnatého roucha tvého láskání.

Zbav mne svých kouzel a vrat mi mužnost, abych ti mohl nabídnouti své osvobozené srdce.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 49

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

DRŽÍM její ruce a tisknu ji ke své hrudi.

Chci naplniti své náručí její spanilostí, uloupiti celováním její úsměv, vypíti její temné pohledy svýma očima.

Než ach, kde jsou? Kdo může sejmouti blankyt s nebe?

Chci uchopiti krásu; uniká mi, zanechávajíc jen tělo v rukách mých.

Vracím se zklamán a unaven.

Jak se může tělo dotknouti květu, jehož se může dotknouti jen duch?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 50

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Má milá, srdce mé touží den a noc po setkání s tebou, po setkání, jež jest jako všechvátící smrt.

Smeť mne jako bouře; vezmi si vše, co mám; otevři můj spánek a vypleň mé sny. Olup mne o můj svět.

V té spoušti, v té holé nahotě ducha budme jedno v kráse.

Žel, marná touha! Kde se nadíti takového splynutí kromě v tobě, Bože můj?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 51
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Dopěj tedy píseň poslední a rozlučme se.

Zapomeň na tu noc, až noci již nebude.

Koho to chci sevřít do náručí? Snů nelze chytiti.

Mé dychtivé paže tisknou prázdno k srdci mému a ono drtí moji hrud'.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 52
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Proč zhasla lampa?

Zastínil jsem ji pláštěm svým, abych ji chránil před větrem, a proto lampa zhasla.

Proč zvadla květina?

Přitiskl jsem ji k srdci svému s úzkostlivou láskou, a proto květina zvadla.

Proč vyschl proud?

Vystavil jsem přes něj hráz, abych jej měl pro sebe, a proto proud vyschl.

Proč praskla struna na harfě?

Chtěl jsem vynutit tón, jenž byl nad její sílu, a proto struna na harfě praskla.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 53
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Proč mne zahanbuješ pohledem?

Nepřišel jsem jako žebrák.

Jenom na prchavou hodinu stanul jsem na konci tvého dvora u zahradního plotu.

Proč mne zahanbuješ pohledem?

Ani růže jsem neutrl ve vašem sadě, ani plodu jsem si nevzal.

Pokorně jsem se uchýlil ve stín u cesty, kde smí stanouti kterýkoli cizí poutník.

Ani růže jsem neutrl.

Ano, nohy mé byly unaveny a déšť se lil.

Větrové vyli mezi kymácejícími se větvemi bambusovými.

Mračna běžela po nebi jako na útěku z porážky.

Nohy mé byly unaveny.

Nevím, co sis o mně mylila nebo na koho jsi ve dveřích čekala.

Šlehy blesku oslňovaly pozorné tvé oči.

Jak bych byl mohl věděti, že mne vidíš, když jsem stál v temnotě?

Nevím, co sis o mně myslila.

Den skončil a déšť na chvíli ustal.

Opouštím stín stromu na konci tvé zahrady a sedátko na trávě.

Sešeřilo se; zavři dveře; jdu svou cestou.

Den skončil.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 54
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Kam spěcháš se svým košíkem tak pozdě večer, když je již po trhu?

Všichni se vrátili domů se svými břemeny; měsíc vyhledá z ponad stromů vesnice.

Ozvěny hlasů, volajících přívozníka, běží přes temnou vodu ke vzdálené slatině, kde spí divoké kachny.

Kam spěcháš se svým košíkem, když je již po trhu?

Spánek položil své prsty na oči země.

Vranní hnízda zmlkla a šepot bambusového listí je tichý.

Dělníci, navrátivše se domů se svých polí, rozprostírají své rohože na dvorech.

Kam spěcháš se svým košíkem, když je již po trhu?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 55
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

BYLO poledne, když jsi odešel.

Slunce na nebi bylo prudké.

Skončila jsem dílo své a seděla sama na balkoně, když jsi odešel.

Závany větru vrtošivě přilétaly s vůněmi dalekých polí.

Holubi neúnavně vrkali ve stínu, a včela bloudila po mé komnatě, bzučíc zvěsti se mnohých dalekých polí.

Ves spala v žáru poledním. Cesta ležela opuštěna. Náhlými závany ševel listí zdvíhal se a hynul.

Hleděla jsem na nebe a vetkávala v blankyt písmena známého mi jména, a ves zatím spala v žáru poledním.

Zapomněla jsem zaplésti si vlasy. Mdlý vánek hrál si jimi na mé líci.

Řeka plynula nezčeřena pod stinným břehem.

Líná, bílá oblaka se nehýbala.

Zapomněla jsem zaplésti si vlasy.

Bylo poledne, když jsi odešel.

Prach cesty byl horký a pole těžce oddychovala.

Holubi vrkali v hustém listí.

Byla jsem sama na balkoně, když jsi odešel.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 56
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

SPOLU s mnohými ženami pilně jsem konala všední, denní práce domácí.

Proč jsi mne od nich samotnou odloučil a odvedl mne z chladného přístřeší našeho všedního života?

Láska nevyslovená je posvátna. V šeru skrytého srdce září jako klenoty. Na světle zvědavého dne vypadá uboze temná.

Ach, ty jsi prorazil schránu srdce mého a vyvlekl mou chvějící se lásku na světlo, zničil na vždy stinný kout, kde skrývala hnízdo své.

Jiné ženy jsou vždycky tytéž.

Žádná nenahlédla do své nejvnitřnější bytosti, a ony samy neznají svého tajemství.

Lehko se usmívají a pláčí, žvatlají a pracují. Denně chodí do chrámu, rozžehají své lampy a přinášejí vodu z řeky.

Doufala jsem, že moje láska bude ušetřena chvějícího se studu těch, kdo nemají přístřeší, ale ty odvracíš svoji tvář.

Ano, tvoje cesta leží před tebou jasná, ale mně jsi znemožnil návrat a zanechal jsi mne do naha vysvěcenou před světem, jehož oči bez víček hledí dnem i nocí.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 57

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Já utrhl, ó světe, tvůj květ!

Přitiskl jsem jej k srdci svému a trn mne ranil.

Když den dokonával a šířilo se, viděl jsem, že květ zvadl, ale bolest zůstala.

Tobě se, ó světe, dostane více květů s vůní a nádherou!

Ale můj čas pro žatvu květů je ten tam, a v temné noci nemám růže své, jen bolest zůstala.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 58

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

JEDNOHO jitra na zahradě přišla ke mně slepá dívka, nabízejíc mi vínek z květin v obalu z listu lotusového.

Dal jsem si jej kolem šíje a oči se mi zalily slzami.

Políbil jsem ji a řekl: „Jsi slepá jako ty květy.

Sama nevíš, jak krásný je tvůj dar.“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 59
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Ó ŽENO, tys nejen dílo rukou božích, ale také rukou lidských; ustavičně ti dávají krásu ze svých srdcí.

Básníci tkají ti tkanivo z nití zlaté obraznosti; malíři dávají tvé podobě vždy novou nesmrtelnost.

Moře dává své perly, doly své zlato, letní sady své květy, aby tě oděly, ozdobily, učinily vzácnější.

Touha srdcí mužských rozestřela svoji nádheru po tvém mládí.

Jsi půl žena a půl sen.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 60
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

PROSTŘED ruchu a hluku života stojíš, ó Kráso, z kamene vytesána, něma a ticha, sama a opodál.

Velký Čas sedí okouzlen láskou u tvých nohou a šeptá:

„Promluv na mne, promluv, lásko má; promluv, nevěsto má!“

Ale tvá řeč je uzamčena v kameni, ó Nehybná Kráso!

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 61
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Buď pokojno, srdce mé, nechať čas odchodu je krásný.

Ať to není smrt, nýbrž naplnění.

Ať láska roztaje ve vzpomínku a bolest v písni.

Ať let oblohou skončí složením křídel nad hnízdem.

Ať poslední dotek rukou tvých je jemný jako květ noční. Zastav se, ó Krásný Konci, na okamžik a řekni v tichosti svá poslední slova.

Klaním se ti a zdvímám svoji lampu, abych ti posvítíl na cestu.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 62
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Na soumravné stezce snu šel jsem hledati tu, jež byla mojí láskou v životě dřívějším.

Její dům stál na konci opuštěné ulice.

Ve večerním vánku její milý páv seděl dřímaje na svém bidélku a holubi byli tiší ve svém koutě.

Postavila svou lampu na zem vedle vchodu a stanula přede mnou.

Pozdvihla veliké oči své ku tváři mé a němě se tázala : „Vede se ti dobře, příteli?“

Chtěl jsem odpověděti, ale naše řeč byla ztracena a zapomenuta.

Přemítal jsem a přemítal; naše jména mi nepřicházela na mysl.

Slzy zářily jí v očích. Pozdvihla ke mně pravici. Vzal jsem ji a stál mlčky.

Naše lampa zakmitala ve vánku večerním a zhasla.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 63
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

POUTNÍČE, musíš odejít?

Noc je tichá a temnota mdlobou klesá na les.

Lampy na našem balkoně jsou jasné, květiny všechny čerstvé a mladé oči ještě bdělé.

Přišel již čas tvého odchodu?

Poutníče, musíš odejít?

Nespoutali jsme nohou tvých svýma prosícíma rukama.

Dveře jsou ti otevřeny. Tvůj kůň stojí osedlán u vrat.

Pokusili-li jsme se cestu ti uzavřít, učinili jsme to jen svými písněmi.

Pokusili-li jsme se zadržet tě, učinili jsme to jen svýma očima.

Poutníče, nemáme moci, abychom tě zdrželi. Máme jen své slzy.

Jaký to neuhasitelný oheň plane ve tvých očích?

Jaká neklidná horečka koluje krví tvou?

Jaký hlas z dálky tě pobádá?

Jaké to hrozné kouzlo jsi četl mezi hvězdami na nebi, že noc s tajným, zapečetěným poselstvím vešla do tvého srdce, mlčící a podivná?

Nedbáš-li veselých schůzek, třeba-li ti klidu, zemdlené srdce, zhasneme lampy a ztišíme harfy své.

Budeme seděti tiše ve tmě za ševelu listí a znavená luna bude vysílati své bledé paprsky ve tvé okno.

Ó poutníče, jaký to bezesný duch dotkl se tě ze hloubi pŕlnoci?

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 64
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

ZTRÁVIL jsem den na prahnoucím horkém písku cesty.

Nyní, ve chladu večerním, klepu na dveře krčmy. Jest opuštěná a sesutá.

Ohyzdný strom ašathový vztahuje své hladové chápavé kořeny zejícími skulinami zdí.

Byli dnové, kdy poutníci sem přicházeli umýt znavené nohy.

Prostírali na dvoře své rohože ve mdlém světle časného měsíce a seděli a vypravovali o cizích zemích.

Probouzeli se osvěženi ráno, kdy ptáci je obveselovali a přátelské květiny s okraje cesty kynuly jim hlavami.

Mne však, když jsem přišel, neočekávala rozžatá lampa.

Černé šmouhy po kouři, jež zanechala mnohá zapomenutá lampa večerní, zíraly se stěny jako slepé oči.

Světlušky kmitaly se v křoví u vyschlého rybníka a bambusové větve vrhaly své stíny na stezku travou zarostlou.

Nejsem ničím hostem na konci svého dne.

Dlouhá noc jest přede mnou a jsem unaven.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 65
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

JEST to opět tvé volání?

Nadešel večer. Únava mne obemývá jako paže prosící milenky.

Voláš mne?

Dal jsem ti celý svůj den, krutá paní, oloupíš mne také o mou noc?

Kdesi je konec všemu a samota tmy jest údělem naším.

Proč proráží ji tvůj hlas a ohromuje mne?

Zda nemá večer u tvé brány hudby spánku?

Zda hvězdy, tichem okřídlené, nikdy nevycházejí na oblohu nad tvou bezcitnou věž?

Zda květiny ve tvém sadě nikdy neklesají měkkou smrtí v prach?

Musíš mne volati, ty neklidná?

Ať tedy smutné oči lásky marně bdí a pláčí.

At' lampa hoří v osamělém domě.

At' člun přívozníkův vezme unavené dělníky do jejich domova.

Opouštím své sny a spěchám za tvým voláním.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 66
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

POTULNÝ šílenec hledal zlatotvorného kamene; vlasy měl zcuchané, vyrudlé a zaprášené; tělo vyhublé v stín, rty pevně sevřeny jako zamčené dveře jeho srdce, oči planoucí jako lampa světlušky, hledající druhá.

Před ním hučel nekonečný oceán.

Zvavé vlny neustále vyprávěly o skrytých pokladech, vysmívajíce se nevědomosti, jež neznala smyslu jejich hovoru.

Neměl již asi naděje, přece však si nechtěl odpočinouti, neboť hledání stalo se mu životem, —

tak jako oceán neustále zdvíhá své paže k nebesům po nedosažitelném —

tak jako hvězdy jdou v kruzích, a stále hledají cíle, jehož nelze dosáhnouti —

právě tak šílenec se zaprášenými vyrudlými kadeřemi ustavičně bloudil, hledaje kamene zlatotvorného.

Jednoho dne přišel venkovský hoch a tázal se: „Řekni mi, jak jsi dostal ten zlatý řetěz kolem krku?“

Šílenec užas! řetěz, který kdysi byl železný, byl opravdu zlatý; nebyl to sen, nevěděl však, kdy se proměnil.

Divoce bil se do čela kde, ó kde jej potkalo štěstí, aniž o tom věděl?

Byl si navykl zdvíhati oblázky a dotýkati se řetězu a zahazovati je, aniž se podíval, nastala-li proměna; tak šílenec našel a ztratil zlatotvorný kámen.

Slunce se nížilo k západu, obloha byla zlatá.

Šílenec se vracel po svých stopách znovu hledati ztraceného pokladu se silou vyhaslou, tělem sehnutým a srdcem v prachu jako strom, jenž byl vyvrácen.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 67
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NECHť si večer přichází pomalými kroky a všem zpěvům dal znamení, aby utichly:
nechť si druhové tvoji odešli do svých hnízd a tys unaveno;
nechť bázeň se rodí v temnotě a tvář nebe je zahalena;
ty, ptáče, ó mé ptáče, poslechni mne, neskládej křídel svých.

To není šero listí lesního, to je moře dmoucí se jako temný had.
To není tanec kvetoucího jasmínu, to je stříkající pěna.
Ach, kde je slunný, zelený břeh, kde je tvé hnízdo?
Ptáče, ó mé ptáče, poslechni mne, neskládej křídel svých.

Osamělá noc leží na tvé cestě, jitro spí za stinnými horami.
Hvězdy zadržují dech, čítajíce hodiny, mdlá luna pluje hlubokou nocí.
Ptáče, ó mé ptáče, poslechni mne, neskládej křídel svých.

Není pro tebe naděje, není strachu.

Není slova, není šepotu, není výkřiku.

Není domova, není klidného lůžka.

Jest jen dvě tvých křídel a bezcestná nebesa.

Ptáče, ó mé ptáče, poslechni mne, neskládej křídel svých.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 68
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NIKDO nežije věčně, bratře, a nic netrvá dlouho. To měj na mysli a raduj se.

Náš život není stále totéž dávné břímě, naše cesta není stále tatáž dlouhá pouť.

Nezpívá jediný básník jedinou věkovitou píseň.

Květ vadne a umírá; ale ten, kdo květ nosí, nemá pro něj truchliti navždy.

Bratře, to měj na mysli a raduj se.

Jest třeba úplné pomlky, aby vpředla v hudbu dokonalost.

Život se chýlí ke svému západu, aby utonul ve zlatých stínech.

Láska musí být odvolána od své hry, aby se napila smutku a vznesla se do nebe slz.

Bratře, to měj na mysli a raduj se.

Spěcháme natrhati svých květin, aby nebyly zpustošeny chvátajícími větry.

Naše krev se rozproudí a naše zraky rozjasní, uchvacujeme-li polibky, jež by zanikly, kdybychom otáleli.

Život náš jest dychtivý, naše touhy mocné, neboť čas zvoní na zvon loučení.

Bratře, to měj na mysli a raduj se.

Není času, něco obemknouti, rozdrtití a zahoditi v prach.

Hodiny rychle utíkají, skrývajíce své sny ve svém rouše.

Život náš je krátký; dává jen málo dní k lásce.

Kdyby byl prací a lopotou, byl by nekonečně dlouhý.

Bratře, to měj na mysli a raduj se.

Krása je nám sladká, protože tančí s naším životem stejnou prchající melodií.

Vědění je nám vzácné, protože nikdy nebudeme míti času dovršiti je.

Všecko jest dokonáno a naplněno ve věčných Nebesích.

Ale pozemské květiny preludu udržuje věčně svěžími smrt.

Bratře, to měj na mysli a raduj se.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 69
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Lovím zlatého jelena.

Usmívejte se, přátelé, ale já stíhám vidinu, jež mi uniká.

Běhám po horách i dolech, bloudím bezejmennými kraji, protože lovím zlatého jelena.

Vy chodíte na trh a kupujete a vracíte se domů obtíženi zbožím, ale kouzlo větrů,
domova nemajících, dotklo se mne, aniž vím kdy a kde.

Nemám starosti v srdci svém; všechny své statky zanechal jsem za sebou.

Běhám po horách i dolech, bloudím bezejmennými kraji — protože lovím zlatého
jelena.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 70

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

VZPOMÍNÁM, jak jsem jednoho dne v mládí svém spouštěl ve struze papírový člun.

Byl vlhký den červencový; byl jsem sám a šťasten svou hrou.

Spouštěl jsem svůj papírový člun ve struze.

Náhle bouřlivé mraky zhoustly, větry zaduly a déšť se lil proudy.

Potůčky špinavé vody se přihnaly a vzedmuly proud a potopily můj člun.

Trpce jsem si v duchu myslil, že bouře přišla naschvál, aby pokazila mé štěstí; všecka její zloba byla proti mně.

Deštivý den červencový vleče se dnes dlouho a já dumal o všech těch hrách v životě, v nichž jsem prohrál.

Vyčítal jsem svému osudu mnohé kousky, jež se mnou zahrál, když jsem si náhle vzpomněl na papírový člun, jenž se potopil ve struze.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 71
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

DEN ještě neminul, trh není skončen, trh na břehu řeky.

Bál jsem se, že můj čas je promarněn a poslední peníz vyplývá.

Ale nikoli, bratře, ještě mi něco zbylo. Můj osud mne neošidil o všechno.

Prodávání a kupování je skončeno.

Všechny povinnosti na obou stranách jsou vyrovnány a je čas, abych šel domů.

Ty však, vrátný, žádáš svého poplatku?

Neboj se, ještě mi něco zbylo. Můj osud mne neošidil o všechno.

Utišení větru hrozí bouří a nízké mraky na západě nevěstí nic dobrého.

Uklidněná voda čeká na vítr.

Spěchám dostati se přes řeku, než mě překvapí noc.

O, převozníče, ty žádáš převozného?

Ano, bratře, ještě mi něco zbylo. Můj osud mne neošidil o všechno.

U cesty pod stromem sedí žebrák. Běda, dívá se mi do tváře s bázlívou nadějí.

Domnívá se, že jsem bohat ziskem dne.

Ano, bratře, ještě mi něco zbylo. Můj osud mne neošidil o všechno.

Noc se tmí a cesty osaměly. Světlušky svítí mezi listy.

Kdo jsi ty, jenž jdeš za mnou pokradmu tichými kročejí?

Ach, vím, chceš mě obrátit o všechnen můj zisk. Nezklamu tě!

Neboť mi ještě něco zbylo a můj osud mne neošidil o všechno.

O půlnoci docházím domů. Ruce mé jsou prázdné.

Ty čekáš s úzkostlivým zrakem u mých dveří, bdící a tichá.

Jako plachý pták přiletáš na moji hrud' s horoucí láskou.

Ach, ano, ano, bože můj, ještě mi mnoho zbývá. Můj osud mě neošidil o všechno.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 72
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

DNY těžké práce zbudoval jsem chrám. Neměl dveří ani oken, silné jeho zdi byly z mohutných kamenů.

Zapomněl jsem na vše ostatní, stranil jsem se světa, zíral jsem jen u vytrženém přemítání na obraz, který jsem byl postavil na oltář.

Uvnitř byla ustavičná noc, osvětlovaná lampami vonného oleje.

Neustálý dým kadidla ovíjel srdce mé těžkými kotouči.

Nemaje spánku, vyřezával jsem po stěnách fantastické postavy podivně vinutými čarami — okřídlené oře, květiny s lidskými tvářemi, ženy s údy hadími.

Nikde jsem neponechal otvoru, kudy by mohl vniknouti zpěv ptáků, ševel listí nebo šum rušné vesnice.

Jediný zvuk, jenž se ozýval jeho temnou klenbou, byla kouzelná slova, která jsem zpíval.

Můj duch se stal bystrým a tichým jako zahrocený plamen, mé smysly omdlévaly u vytržení.

Nevěděl jsem, jak čas míjí, až blesk udeřil do chrámu a bolest pronikla srdcem mým.

Lampa vypadala bledě a zahanbeně; řezby na stěnách jako upoutané sny civěly ve světle bezvýrazně, jako by se byly rády skryly.

Pohlédl jsem na obraz oltářní. Viděl jsem, že se usmívá a ožívuje živým dotekem božím. Noc, již jsem byl uvěznil, rozpjala křídla svá a zmizela.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 73
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

NEKONEČNÉ bohatství není tvým, má, trpělivá a temná matko země.

Namáháš se, abys naplnila ústa svých dětí, ale sotva je nasytíš.

Dar veselí, jež máš pro nás, není nikdy dokonalý.

Hračky, jež robíš pro své děti, jsou křehké.

Nemůžeš nasytiti všech našich hladových nadějí, mám-li tě však proto opustiti?

Tvůj úsměv, zastíněný bolestí, je milý očím mým.

Tvá láska, neznající splnění, je drahá srdci mému.

Ze svých prsou napájela jsi nás životem nikoli však nesmrtelností, a proto oči tvé jsou stále bdící.

Po věky pracuješ barvou a zpěvem, ale nebesa tvá nejsou zbudována, jen jejich smutná tucha.

Nad tvými výtvary krásy jest mlha slz.

Vylíj své písně ve tvé němé srdce a svou lásku ve tvou lásku.

Budu tě uctívati prací.

Spatřil jsem tvoji něžnou tvář, miluji tvůj smutný prach, Matko Země.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 74
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Vě světa přijímací síni prosté steblo trávy sedí na tomtěž koberci, jako paprslek sluneční a hvězdy půlnoční.

A tak mé písňě sdílejí sídla svá v srdci světa s hudbou oblaků a lesů.

Avšak, ty člověče mnohých statků, bohatství nemá podílu v prosté velebě veselého zlata slunečního ni v jemném svitu snící luny.

Požehnání všeobjímajících nebes nerozlévá se na ně.

A když se objeví smrt, bledne a vadne a rozpadá se v prach.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 75

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

O PŮLNOCI prohlásil člověk, jenž chtěl býti asketou:

„Jest čas, abych opustil domov svůj a šel hledat Boha. Ach, kdo mne zde tak dlouho poutal v klamu?“

Bůh zašeptal: „Já“, ale uši člověka byly uzavřeny.

S dítětem u prsu spícím ležela jeho žena, pokojně dřímajíc na jedné straně lože.

Muž pravil: „Kdo jste vy, kteří jste mne tak dlouho šálili?“

Hlas pravil zase : „Jsou Bůh“, ale on neslyšel.

Dítě zaplakalo ze sna, tulíc se k matce.

Bůh kázal: „Stůj, blázne, neopouštěj domova“, ale on ještě neslyšel.

Bůh vzdechl a zalkal: „Proč se vydává služebník můj hledati mne, opouštěje mne?“

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 76
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

PŘED chrámem konal se trh. Pršelo od časného jitra a den se chýlil ke konci.

Jasnější nežli všecko veseli davu byl jasný úsměv dívky, jež si koupila za halěř píšťalku z palmového listu.

Pronikavá radost té píšťalky vznášela se nade vším smíchem a hlukem.

Nekonečný dav lidí přicházel a tlačil se. V neustálém dešti byla cesta blátiva, řeka rozvodněna, pole pod vodou.

Větší než všechny trudy davu byl trud malého hošíka neměl halěře, aby si koupil malovanou hůlku.

Jeho toužebné oči hledící do krámu činily to celé shromáždění lidí tak ubohým.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 77
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

DĚLNÍK a jeho žena z končiny západní pilně kopají, aby nadělali cihel na pec.

Jejich dceruška chodí k přístavišti na řece; tam do nekonečna myje a drhne hrnce a talíře.

Její bratříček s oholenou hlavou a hnědými, nahými, zablácenými údy následuje ji a na vysokém břehu čekává trpělivě na její rozkaz.

Ona se vracívá domů s plným džbánem na hlavě, skvějícím se kovovým hrncem v levici, dítě držíc pravicí, malinká služebnice své matky, vážná tíží domácích starostí.

Jednoho dne viděl jsem toho nahého chlapce seděti s nožkama roztaženými.

Jeho sestra seděla ve vodě a drhla džbánek hrstí hlíny, otáčejíc jej kol do kola.

Na blízku stál beránek s měkkou srstí a pásł se na břehu.

Přiblížil se k místu, kde seděl hoch, a najednou hlasitě zabečel, a hoch se ulekl a vykřikl.

Jeho sestra přestala cítiti hrnec a vyběhla na břeh.

Vzala svého bratra do jedné ruky a beránka do druhé a, rozdělujíc své něžnosti mezi ně, spínala poutem lásky potomstvo zvířete i člověka.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 78

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

BYLO to v máji. Parné poledne zdálo se nekonečně dlouhým. Suchá země v žáru pukala žízní.

Tu jsem zaslechl od řeky volání: „Pojď, můj miláčku!“

Zavřel jsem knihu a otevřel okno, abych vyhlédl.

Spatřil jsem velikého bůvola se zablácenou kůží státi u řeky s klidnýma, trpělivýma očima; a hocha, po kolena ve vodě, zvoucího jej do koupele.

Usmál jsem se radostí a pocítil jsem dotek něhy v srdci svém.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 79
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Často se ptávám, kde jsou hranice vzájemného poznání mezi člověkem a zvířetem, jehož srdce nezná řeči mluvené.

Kterým prvotním rájem za dávného jitra stvoření šla prostá stezka, po níž srdce jejich navštěvovalo druh druhá.

Stopy těch jejich neustálých cest nebyly vyhlazeny, třebaže jejich příbuzenství je dávno zapomenuto.

Ale náhle v jakési hudbě beze slov probouzí se temná upomínka a zvíře se dívá člověku do tváře s něžnou důvěrou a člověk shlíží jemu do očí s radostnou láskou.

Zdá se, že dva přátelé se setkávají v přestrojení a jen nejasně pod škraboškou druh druhá poznávají.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 80
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

POHLEDEM očí svých mohla bys, krásná ženo, vyplniti všecko bohatství zpěvů,
vylouděných z harf básníků.

Ty však nemáš sluchu pro jejich chvály, a proto přicházím tě chválit já.

Mohla bys pokořiti k nohám svým nejhrdější hlavy světa.

Ty se však raději klaníš svým milovaným, jichž sláva nepoznala, a proto já se klaním
tobě.

Dokonalost paží tvých by dodala dotekem svým skvělosti nádheře královské.

Ty však jimi stíráš prach a čistiš skromný svůj domov, a proto jsem naplněn pokornou
úctou.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 81
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

Proč mi šeptáš tak tichounce do ucha, ó Smrti, má Smrti?

Když květiny se na večer sklánějí a skot se vrací do svých chlévů, ty kradmo přicházíš mi v bok a mluvíš slova, jimž nerozumím.

Musíš-li se takto o mne ucházeti a mne si dobývati uspávacím nápojem jednotvárného šepotu a studených pocolů, ó Smrti, má Smrti?

Nebude míti svatba naše pyšných obřadů?

Neovineš si věncem své šedé stočené kadeře?

Neponese nikdo tvé korouhve před tebou a nezaplane noc rudými světly tvých pochodní, ó Smrti, má Smrti?

Pojď se zněním svých škeblí, pojď v bezesnou noc.

Oděj mne pláštěm nachovým, uchop ruku mou a vezmi mne.

Tvůj vůz necht stojí hotov u dveří mých s Tvými oři, netrpělivě řehtajícími.

Zdvihni můj závoj a pohleď mi hrdě do očí, ó Smrti, má Smrti.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 82
Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)
Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>
Licence: [PD old 70](#)
Překlad: [František Balej](#)
Licence
překlad: [PD old 70](#)
[Index stran](#)

BUDEME dnes večer hráti hru smrti, má nevěsta a já.

Noc je černá, mračna na obloze jsou rozmarná a vlny zuří po moři.

Opustili jsme lože snů, otevřeli jsme dveře a vycházíme, má nevěsta a já.

Sedíme na houpačce a vichřice se o nás ze zadu opírá.

Má nevěsta se zachvívá strachem a rozkoší, třese se a tulí ke hrudi mé.

Dlouho jsem ji laskavě ošetřoval.

Připravoval jsem pro ni lože z květin, zavíral dveře, abych chránil její oči před prudkým světlem.

Líbal jsem ji něžně na rty a šeptával jí tiše do ucha až zpola omdlévala únavou.

Tonula v nekonečné mlze rozplývavé něhy.

Neodpovídala na můj dotek, mé písně nedovedly ji vyburcovati.

Dnes večer přišel k nám z pouště hlas bouře.

Má nevěsta se zachvěla a vztyčila, uchopila ruku mou a vyšla.

Vlas ji poletuje ve větru, závoj jí vlaje, její věnec šustí jí na prsou.

Náraz smrti ji vrhl do života.

Jsme si oko v oku, srdce v srdci, má nevěsta a já.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 83

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

BYDLILA na stráni na kraji kukuřičného pole, nedaleko pramene, jenž plyne smavými vlnkami ve slavnostních stínech starých stromů. Ženy sem přicházely plnit své džbány a pocestní tu usedali, aby odpočinuli a pohovořili. Pracovala a snila denně při písni bublajícího potůčku.

Jednoho večera sestoupil cizinec s oblačného vrcholu horského; jeho kadeře byly spleteny jako ospalí hadové. S podivem jsme se tázali: „Kdo jsi?“ Neodpověděl, nýbrž usedl u žhavého potůčku a mlčky hleděl na chatu, v níž bydlila. Naše srdce chvěla se strachem, a když byla noc, vrátili jsme se domů.

Příštího jitra, když ženy přišly pro vodu ke zdroji u stromů deodarových, našly dveře v její chýši otevřené, ale její hlas zmizel, a kde byla její usmívavá tvář? Prázdný džbán ležel na podlaze a její lampa v koutě byla vyhořelá. Nikdo nevěděl, kam uprchla, než bylo jitro a cizinec byl ten tam.

V měsíci máji přibývalo slunci síly a sníh tál, a my jsme seděli u zdroje a plakali. Tázali jsme se v duchu: „Zda je v zemi, kam odešla, zdroj, z něhož by plnila svoji nádobu v těchto horkých, žíznivých dnech?“ A druh druhu jsme se ptali s bázní: „Zda je nějaká země za těmito horami, kde žijeme?“

Byla letní noc; vánek vál od jihu; a já seděl v její opuštěné světnici, kde lampa stála dosud nerozžatá. Tu náhle hory zmizely před mýma očima, jako když se záclony rozhrnou. „Ach, to přichází ona. Jak se máš, mé dítě? Jsi šťastna? Ale kde možno se ti ukrýti pod tím širým nebem? A běda! Není tu našeho pramene, aby utišil tvou žízeň.“

„Je zde totéž nebe,“ pravila, „jen zbavené omezujících hor, to je tentýž potůček, vzrostlý v řeku, tatáž země, rozšířená v rovinu.“ „Všecko je zde,“ vzdychl jsem, „jenom ne my.“ Usmála se smutně a pravila: „Jste v srdci mém.“ Procítl jsem a slyšel nocí bublání potůčku a šum deodarů.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 84

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Přes zelená a žlutá pole rýžová klouzají stíny podzimních oblaků, pronásledované rychle stíhajícím sluncem.

Včely zapomínají ssáti svůj med; opilé sluncem, bláhově visí ve vzduchu a bzučí.

Kachny na ostrovech v řece křičí zbůhdarma radostí.

Nikdo se tohoto jitra nenavracej domů, bratří, nikdo nejdi pracovat.

Vezměme modré nebe útokem a ve běhu vypleňme prostor.

Smích se vznáší ve vzduchu, jako pěna plyne po vodě.

Bratří, promarněme své jitro neužitečnými písněmi.

Údaje o textu

Titulek: Zahradník 85

Autor: [Rabíndranáth Thákur](#)

Zdroj: <http://kramerus.mzk.cz/search/handle/uuid:d7ae37a0-b8f7-11e5-b5dc-005056827e51>

Licence: [PD old 70](#)

Překlad: [František Balej](#)

Licence
překlad: [PD old 70](#)

[Index stran](#)

Kdo jsi, čtenáři, čtoucí mé básně po stu letech?

Nemohu ti poslati ani jediného květu z tohoto bohatství jara, ani jediného zlatého proužku z tam těch oblaků.

Otevři dveře své a rozhlédni se.

Z kvetoucí své zahrady nasbírej vonných památek květů před sto lety zašlých.

V radosti srdce svého snad pocítíš živou radost, jež zpívala kdysi za jarního jitra, vysílajíc přes století veselý svůj hlas.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](https://wikisource.org)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

[Seznam přispěvatelů byl podle zadání vynechán.]

-
1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
 2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)